

значного зниження, більш виражену в ОГ. В осіб ОГ значно та вірогідно знижувався вміст клітин з ТЗ, що не реєструвалося в КГ.

Висновки. Проведені дослідження свідчили про позитивну дію препарату «V-каротин» щодо вмісту: лейкоцитів, гранулоцитів (паличкоядерні нейтрофіли, сегментоядерні нейтрофіли, еозинофіли), моноцитів та їх цитоморфологічні показники. Дія препарату проявлялась по різному, в залежності від вихідного стану досліджуваної особи (як м'яка імуностимуляція, імунопригнічення або адаптація), й вела до унормування стану неспецифічної резистентності в УЗО, що мешкають в екологічно несприятливому регіоні Донбасу в умовах ООС.

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ НОВИХ ЦУКРОЗНИЖУВАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Риженко І.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

rygenko05@gmail.com

Вступ. Цукровий діабет (ЦД) – це найпоширеніше гетерогенне захворювання, розповсюдженість якого продовжує стрімко зростати. ЦД 2 типу складає близько 90% усіх випадків захворювання.

За даними Міжнародної діабетичної федерації у 2017 р. було зареєстровано 425 млн. хворих, а у 2040 р. очікується збільшення їх кількості до 642 млн. При цьому нараховується 352 млн. людей з порушеною толерантністю до глюкози, які мають високий ризик розвитку ЦД. В Україні за показниками Центру медичної статистики МОЗ кількість зареєстрованих хворих на ЦД перевищує 1,8 млн. осіб. Контроль перебігу ЦД, складно забезпечити лише однією групою лікарських препаратів.

Окрім адекватного глікемічного контролю необхідна оптимізація життєдіяльності організму шляхом корекції його функцій, зменшення ризику діабетичних макро- та мікроангіопатій, полінейропатій та збільшення терапевтичної активності при тривалому застосуванні.

В теперішній час актуальним є як використання існуючих пероральних цукрознижувальних препаратів, так і пошук нових антидіабетичних засобів рослинного та синтетичного походження.

Особливо це є актуальним зараз, в розпал коронавірусної пандемії, адже гіперглікемія, порушення вуглеводного обміну значно підвищують спорідненість коронавірусу до рецепторів ангіотензинперетворюючого ферменту-2 в організмі людини. Цей рецептор присутній у всіх тканинах, але найбільшою мірою – в альвеолярних клітинах, підшлунковій залозі (тому тлі коронавірусної інфекції досить часто спостерігається незрозуміла гіперглікемія), в кишечнику та ін.

Мета дослідження. Проаналізувати нову інформацію відносно перспективних об'єктів для створення пероральних цукрознижувальних препаратів.

Матеріали та методи. В роботі використано бібліосемантичний метод досліджень.

Отримані результати. За останні 5 років в науковій літературі привертають увагу низка експериментальних досліджень, присвячених створенню як фітозасобів, так і синтетичних препаратів для лікування ЦД.

Так, в дослідженнях Ламазян Г.Р. (2018), доведено антидіабетичні властивості сухого екстракту плодів *Citrullus Colocynthis*, одним із основних компонентів якого є елагова кислота. В експериментах *in vitro* дослідниками встановлені антирадикальні та антиоксидантні властивості даного екстракту, які обумовлюють його виразну цитопротекторну дію щодо β -клітин підшлункової залози. На моделях стрептозотоцинового та алоксанового діабету у щурів встановлено, що екстракт знижує рівень гіперглікемії та покращує показники ліпідного обміну.

В роботах Сорокіної М.В (2019) встановлено, що сухий екстракт імбиру лікарського також виявляє антигіперглікемічні, антиоксидантні, гіполіпідемічні властивості, має здатність гальмувати розвиток постпрандіальної гіперглікемії, поліпшує чутливість тканин до дії інсуліну та підвищує толерантність до глюкози. За виразністю фармакологічної дії він суттєво переважав препарат порівняння фітозбір «Арфазетин» та не поступався метформіну.

Дослідження Калапко-Мацієвської О. М.(2018) довели перспективність створення оригінального протидіабетичного препарату на основі N,N'-(етан-1,2-диїл)біс(хінолін-2-карбоксаміду). В основі його антигіперглікемічної дії лежить стимуляція імідазолінових рецепторів типів I₁ та I₂.

Експериментально були доведені антидіабетичні властивості рекомбінантної супероксиддисутази, антагоніста рецепторів інтерлейкіну -1 тощо.

Висновки. Таким чином напрямки створення антидіабетичних препаратів досить різноманітні і включають в себе нові мішені реалізації антидіабетичного ефекту.

ДОСЛІДЖЕННЯ АНТИЕКСУДАТИВНОЇ АКТИВНОСТІ ГУСТОГО ЕКСТРАКТУ ЛИСТЯ АЇРУ

Самойлов Е.Л.

Науковий керівник: Гнатюк В.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

med.jur.ev@gmail.com

Вступ. Запалення є основним патологічним процесом у розвитку багатьох захворювань. Незважаючи на широкий спектр протизапальних препаратів, що представлені на фармацевтичному ринку України та світу, пошук нових ефективних і безпечних протизапальних засобів залишається актуальною проблемою медицини та фармації.

Кореневища аїру звичайного (*Asorus calamus L.*) здавна використовуються у народній та офіційній медицині у складі зборів або комплексних препаратів «Вікаїр», «Вікалін». На кафедрі ботаніки НФаУ під керівництвом проф. Гонтової Т.М. був отриманий густий екстракт листя аїру. Проведений фітохімічний аналіз встановив, що при ідентичному якісному складі, кількісний вміст речовин в листі був вищий ніж у кореневищі. Отже, фармакологічні дослідження густого екстракту листя аїру у якості протизапального засобу є перспективним напрямком для створення нових лікарських препаратів на його основі.